

Zulüm Cezasız Kalmaz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ

لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah onları cezalandırmayı, korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.”¹

Bu ayet, mazlumlar için bir umut ve teselli; zalimler için bir ihtar ve tehdittir. Bu tehdide aldırış etmeyen zalimler, dünyada da ahirette de huzur bulamayacaktır. Onlar için dünyada rezillik, ahirette ise büyük bir azap vardır. Resûl-i Ekrem (s.a.s)’in buyurduğu gibi, “Zulüm, zalim için kıyamet gününde zifiri karanlık olacaktır.”²

Aziz Müminler!

İnsaf, vicdan ve merhamet duygularının yitirildiği, zulmün sıradanlaştığı ve zalimin destek bulduğu bir çağda yaşıyoruz. Hak ve hukuk tanımayan zorbalar, çocuk, yaşlı, kadın demeden mazlum Filistin

halkının üzerine bombalar yağdırıyor. Gözü dönmüş caniler, dünyanın gözleri önünde Filistinli masum kardeşlerimizi katlediyor. Ancak biz inanıyoruz ki mazlumla Allah arasında perde yoktur.³ “Kahhâr” olan Rabbimiz, zalimleri kahr u perişan edecektir.

Kıymetli Müslümanlar!

Mümin, zulme taraftar olmaz ve zulmü alkışlamaz. Zulüm karşısında susmaz, zalimin sesi olmaz. Müminin gönlü asla zulme razı değildir. Mümin, hak ve adaletin yanındadır, zulmün karşısında daima dimdik ayaktadır. Mümin, zalime hasım, mazluma umuttur. Yeryüzünün her neresinde olursa olsun kanayan bir yara gördü mü ciğeri yanar. Zira o, Hakka tabidir ve Hak yolunun yolcusudur. Mümin bilir ki hak ve adaletin hizmetinde olduğu sürece Allah’ın rahmeti ve yardımı kendisiyle birlikte. huzura ve barışa kastedenler er ya da geç cezasını bulacaktır.

Hutbemi Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in bizi her an kötülere ve kötülüklere, zulme ve zalimlere karşı uyanık ve tedbirli olmayı emreden şu hadis-i şerifiyle bitiriyorum: “Kim bir kötülük ve haksızlık görürse onu eliyle düzeltsin; eğer buna gücü yetmiyorsa diliyle düzeltsin; buna da gücü yetmiyorsa kalbiyle buğzetsin. Bu ise imanın asgarî gereğidir.”⁴

¹ İbrahim Suresi 42

² Buhârî, Mezâlim, 8.

³ Sahih-i Buhari, Zekat, 63.

⁴ Sahih Müslim, İman, 78.